

FCI – Standard nr 157/ .24.06.1987/ GB

BULLMASTIF

(BULLMASTIFF)

PÄRITOLU: Suur-Britannia

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE

AEG:

24.06.1987

KASUTUS: Valvekoer.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 2

Pinšerid ja šnautserid, molossid ja šveitsi alpi karjakoerad

Alarühm 2.1

Molossid, dogilaadsed

Töökasseteta

ÜLDMULJE:

Võimsa ehitusega, sümmeetriline, väga jõuline, olemata sealjuures kohmakas; usalduslik ja aktiivne.

Iseloomujooned: Võimas, vastupidav, aktiivne ja usaldatav.

KÄITUMINE/ISELOOM:

Reibas, valvas ja ustav.

PEA

PEAPIIRKOND:

Kolju: Suur ja igast küljest vaadatuna ruutjas. Otsmikul kurrud, kui koer on millestki huvitunud, vabalt olles kurde pole. Kolju übermõõt on peaaegu võrdne turja kõrgusega; kolju on lai ja sügav.

Üleminek laubalt koonule: Rõhutatud.

NÄOPIIRKOND:

Ninapeegel: Lai, sõõrmed on avarad; ninapeegel on sile, mitte terav ega ülespidine külje pealt vaadatuna.

Koon: Lühike: koonu pikkus vastab 1/3 pea pikkusele. Koon on lai silmade alt, jäädes peaaegu sama laiaks kuni nina otsani; tõmbiotsaga ja kandiline, moodustades sirge nurga ülemise näojoonega.

Huuled: Mitte liiga lõdvalt ripuvad ega ulatu alalõuast alla poole.

Lõuad / hambad / hambumus: Alalõug on kogu ulatuses lai. Soovituslik on tasahambumus; lubatud on ka kerge alahambumus, kuid mitte soovitav. Silmahambad on suured ja kaugel teineteisest; muud hambad on tugevad, tasased ja õige asetusega.

Põsed: Täidlased.

Silmad: Tumedad või pätklipruunid, keskmise suurusega, koonu laiuse kaugusel teineteisest. Silmade vahel on naha vagu. Heledad või kollased silmad on viga.

Kõrvad: V-kujulised, taha poole murtud ja laia asetusega. Kinnitunud kõrgele nii, et annab koljule ruudu kuju, mis on eriti tähtis. Kõrvad on väikesed ja värvilt tumedamad kui keha. Kui koer on huvitatud ilmega, ulatub kõrva alumine tipp silmade kõrgusele. Rooskõrvad on viga.

KAEL:

Hästi kaardunud, mõõdukalt, eriti lihaseline, ümbermõõt on peaaegu võrdne turja kõrgusega.

KERE

Selg: Lühike ja sirge jättes kompaktse mulje, kuid mitte nii lühike, et häirib koera liikumist. Käärtselgsus või nõgusselgsus on viga.

Nimme/Lanne: Lai ja lihaseline, mõõdukalt sügavad puusad.

Rindkere: Esirind on lai ja sügav, ulatudes esijalgade vahele; rindkere on sügav.

SABA:

Kõrge asetusega, tüvest jäme ja saba otsa poole kitsenev. Ulatub kannani, sirge või kaares, mitte püstise hoiakuga. Konkssaba on viga.

JÄSEMED

ESIJÄSEMED : Võimsad ja sirged, tugeva luustikuga, teineteisest kaugel, moodustades sirge esiosa.

Õlad: Lihaselised, kaldus ja võimsad, mitte rasked.

Randmed: Sirged ja tugevad.

Käpad: Hästi kaardunud kassikäpad, ümarad varbad, kõvad päkad. Soovitavalt tumedad küüned. Lamedad käpad on viga.

TAGAJÄSEMED: Võimsad ja lihaselised.

Sääred: Hästi arenenud, jõulised ja hästi liikuvad, , mitte kohmakad .

Kannad: Mõõdukad nurgad. "Lehmajalad" on suur viga.

Tagakäpad: Hästi kaardunud kassikäpad, ümarad varbad, kõvad päkad. Soovitavalt tumedad küüned. Lamedad käpad on viga.

LIIKUMINE:

Väljendab jõudu ja eesmärki, milleks see tõug on aretatud. Liikudes otse, ei tohiks esi- ja tagajalad sattuda risti, parem esi- ja tagajalg liiguvad samaaegselt. Seljajoon püsib kindlana, vaatamata tagajalgade võimsale liigutustele. Liikumine on tasakaalukas ja harmooniline.

NAHK:

Paks, rohke ja lõtv kogu keha ulatuses. Nahka on eriti palju peas, kus see moodustab volte ja kurde, ja kaela alaosas, kus moodustab lõualoti.

KARVKATE:

KARV: Lühike kõva, vastupidav ilmastikule, liibudes tihedalt vastu keha. Pikk, siidine või takjane karvkate on viga.

VÄRVUS: Mistahes tiiger-toonid (brindle), liivavärv (fawn) või punane (red); värv peab olema puhas ja läikiv. Väike valge märk rinnal on lubatud. Muud valged laigud mittesoovitavad. Väga tähtis on koonuosa must värv (mask), mis muutub heledamaks silmade suunas, tumedad täpid silmade ümber annavad parema ilme.

SUURUS JA KAAL:

Turjakõrgus: Isastel 63,5-68,5 cm,
emastel 61-66 cm.

Kaal: Isastel 50-59 kg,
emastel 41-50 kg.

VEAD:

Kõik kõrvalekalded eelmainitud näitajatest loetakse vigadeks vastavalt tõsidusastmele.

NB! Isasel peavad olema kaks normaalset arenenud munandikotti laskunud munandit.

Merilin Meristo tõlge

inglisekeelsest originaalist

heaks kiidetud EKL juhatuses 11.09.2003 protokoll nr 11

